

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΑΣΧΑ 2017

Αριθμ. Πρωτ. 20/2017

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΑΘ΄ ΗΜΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

*«Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.»
(Ματθ. 28,20)*

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Με αυτά τα λόγια, με αυτή την ελπιδοφόρα υπόσχεση, ο Υιός του Θεού ολοκλήρωσε την σωτηριώδη επί της γης αποστολή Του. Εκείνος που άφησε τον ουρανό και κατέβηκε στη γη για να μας προσφέρει τον Παράδεισο. Εκείνος που έγινε πτωχός για εμάς. Εκείνος που ανέβηκε στο Σταυρό και έπαθε για εμάς. Εκείνος που ενταφιάστηκε για εμάς. Εκείνος που αναστήθηκε για εμάς κι έγινε πρόξενος αθανασίας.

Ωστόσο, ο επίλογος αυτός δεν υπήρξε ούτε απλά λεκτικός, ούτε στενά ιστορικός. Αντιθέτως, ο επίλογος αυτός υπήρξε δυναμικός και διαχρονικός. Φορέας της διαχρονικής δυναμικής της Αναστάσεως του Κυρίου έγινε η Εκκλησία. Όχι ως θρησκεία περιχαρακωμένη, αλλά ως Σώμα Χριστού, ως ανοικτή κοινότητα ανθρώπων αμαρτωλών που αναζητούν την σωτηρία. Ανθρώπων που δέχονται την κλήση του Κυρίου: *«Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.»* (Ματθ. 11,28)

Η Εκκλησία απέβη τελικά η ζωντανή απόδειξη του πόσο μας αγαπά ο Αναστάς Κύριος. Διότι μπορεί κανείς τα πάντα να αμφισβητήσει, όχι όμως την αγάπη του Θεού. Τι είναι όμως εκείνο που μας κρατά μακριά από τον Οίκο του Πατρός; Τι είναι εκείνο που δεν μας αφήνει να γυρίσουμε πίσω στον Πατέρα που μας αγαπά και μας περιμένει; Μήπως η υπερβολική εμπιστοσύνη στις δικές μας δυνάμεις; Ή μήπως η εντύπωση ότι τα λάθη μας είναι τόσο μεγάλα που υπερβαίνουν την αγάπη του Θεού;

Όποια κι αν είναι η απάντηση, η απόσταση, που μας χωρίζει από τον Θεό, φανερώνει έλλειμμα πίστεως. Και τούτο διότι η ελπίδα και η αγάπη μας φέρνουν σε κοινωνία με τον Θεό, μόνο όταν στηρίζονται στη ορθή πίστη. Η ελπίδα και η αγάπη φωτίζουν τον δρόμο της επιστροφής προς τον Θεό, μόνο όταν είμαστε έτοιμοι να ομολογήσουμε, όπως ο Πέτρος, *«σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος»* (Ματθ. 16,17). Και μόνο όταν η πίστη δεν μένει απλά καύχημα, αλλά γίνεται πηγή αστείρευτη ορθής πράξεως.

Στις μέρες μας δυστυχώς, μπορεί να κατακτήσαμε κορυφές γνώσεως, αλλά καταντήσαμε αναλφάβητοι της πίστεως. Μπορεί να αριστεύσαμε τεχνολογικώς, αλλά καταντήσαμε αμαθείς θεολογικώς. Παραμερίσαμε τον αποκαλυφθέντα λόγο του Θεού και πιστέψαμε σε νέα ευαγγέλια, από το χώρο της επιστήμης, της φιλοσοφίας, ή της πολιτικής. Αρνηθήκαμε τον Θεό και πιστέψαμε ότι δεν Τον έχουμε ανάγκη για να ορίσουμε την ύπαρξη μας. Λησμονήσαμε την ορθή πίστη και παραδοθήκαμε στην αίρεση των καιρών μας: στην αποθέωση του εγώ, της δυνάμεως και του πλούτου.

Και τώρα που με λύπη διαπιστώνουμε ότι στον κόσμο μας κυριαρχεί ο παραλογισμός των ισχυροτέρων, ψάχνουμε να βρούμε οδό σωτηρίας. Και τώρα που γίναμε αναλφάβητοι της αγάπης του Θεού, ψάχνουμε να βρούμε την δύναμη να πούμε: *«ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου»* (Λουκ. 15,18). Η προσωπική μας όμως ανάσταση είναι αδύνατη χωρίς αναβάπτιση στην πίστη. Τον ευαγγελικό μας αναλφαβητισμό μπορεί να θεραπεύσει μόνο η

βιωματική μας μαθητεία στον λόγο του Θεού.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

21 αιώνες μετά την Ανάσταση του Θεανθρώπου και την σπορά του ευαγγελικού λόγου στα έθνη, η ανθρωπότητα έχει και πάλι απομακρυνθεί απελπιστικά από το θέλημα του Θεού. Μόνη ασφαλής πυξίδα επιστροφής στο πατρικό σπίτι, είναι ο επανευαγγελισμός στην πίστη. Στην πίστη όχι μόνο ως υποθέση του νου, αλλά κυρίως ως βιώμα της καρδιάς. Στην πίστη όχι ως ιδέα, αλλά ως μαρτυρία του προσώπου του Χριστού, που είναι η οδός, η αλήθεια, η ζωή. Στην πίστη ως ιεραποστολή, ως χρέος μεταδόσεως του Ευαγγελίου του Χριστού έως εσχάτου της γης.

Αυτό πράττουμε στην Αφρική, καθώς, όπως είπε ο Χρυσόστομος, δεν υπάρχει τίποτε ψυχρότερο από τον χριστιανό που δεν ενδιαφέρεται για τη σωτηρία των άλλων (Ρ.Γ. 60,162). Και μπορεί το έργο να είναι τεράστιο και οι εργάτες λίγοι, την καρδιά όμως θερμαίνει η ελπιδοφόρα υπόσχεση του Κυρίου ότι «*πύλαι ἄβου οὐ κατισχύσουσιν*» της Εκκλησίας (Ματθ. 16,18). Αυτή η ελπιδοφόρα υπόσχεση του Κυρίου είναι που μετουσιώνει την ιεραποστολή σε αποστολή αγάπης που ξεπερνά τον θάνατο. Όπως ακριβώς και ο Κύριός μας ξεπέρασε τον θάνατο με την Ανάστασή Του.

Χριστός Ανέστη!

†Ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´

Εν τη Μεγάλη Πόλει

της Αλεξανδρείας

Άγιο Πάσχα 2017